

ת"פ 12856/05/19 - מדינת ישראל נגד ליאל קרוונאי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 12856-05-19 מדינת ישראל נ' קרוונאי
תיק חיצוני: 364065/2017

בפני כבוד השופט אושרית הובר היימן
מאשימה/משיבה מדינת ישראל
נגד
נאשם/מבקש ליאל קרוונאי
החלטה

לפני בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב 1982, לקבלת חומר חקירה, במסגרתה עתר ב"כ הנאשם לקבלת העתק הבקשה לעזרה משפטית בעניין פלילי (להלן - "**הבקשה**"), שהועברה ע"י המאשימה לרשויות ביון, שם התרחש האירוע נשוא כתב האישום שלפניי.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים בעל פה במסגרת הדיון שנערך לפניי, קראתי הטיעונים בכתב, עיינתי בבקשה שהועבר ללשכתי במעטפה סגורה ובפסיקה הרלוונטית, נחה דעתי כי דינה של הבקשה להידחות, ואלו נימוקי:

ראשית, במבחן הרלוונטיות, לאחר שעיינתי בבקשה אני מוצאת את נוסחה המלא כבלתי כרלוונטי להגנת הנאשם; ב"כ הנאשם הסביר את בקשתו, כהאי ליסנא: "**אני רוצה לוודא מה ביקשו, על מה קיבלו... על מנת שאוכל לראות מה המדינה ביקשה...**" (עמ' 18, ש' 17 - 18).

והנה, לאחר שעיינתי בבקשה עצמה, אני מוצאת כי הצהרת ב"כ המאשימה לפרוטוקול לפיה "**נתבקשו כל החומרים המשפטיים והרפואיים ביון**" (עמ' 19, ש' 12), עולה בקנה אחד באופן מלא עם האמור בבקשה. לאור האמור, הרי ממילא לא יהיה בהעברת העתק מסמך הבקשה גופו אל הסניגור, בכדי להוסיף דבר מה להגנתו, ומכאן שאין במסמך כל רלוונטיות לבירור הטענות.

בהמשך לכך, אדגיש כי חזקה על המאשימה, שהצהרת באת כוחה לפיה כל החומרים שהתקבלו מרשויות יוון הועברו להגנה, נכונה היא.

שנית, בהתאם לפסיקתו של כב' השופט עמית ב - **בש"פ 6662/19 מ"י נ' בן עוז ואח'** [פורסם בנבו] (24.11.19), נקבע כי את הבקשה לעזרה משפטית בין מדינות יש לראות כתרשומת פנימית, כטענת המאשימה, ולא כחומר ראיות הנאסף ע"י גורמי החקירה. אציין, כי בהחלטתו זו מזכיר כב' השופט עמית את ההחלטה שניתנה ב - **בש"פ 7746/18 שם טוב נ' מדינת ישראל**, אשר אליה הפנה הסניגור בטיעונו, וקבע כי זו סוטה מהלכות קודמות ופסק, כאמור, בניגוד לה.

בענייננו, לאור האמור לעיל, אני מקבלת את טענת המאשימה כי אין לראות בבקשה לעזרה משפטית בין מדינות כחומר חקירה וכמסמך בעל רלוונטיות להגנת הנאשם, ועל כן אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, י"ז אלול תשפ"ב, 13 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.